



โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข
เรื่อง ป.๖/๕ ร่วมแรงแข่งขัน สร้างสรรค์สังคมสีขาว



ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖/๕ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

ครูที่ปรึกษา

นายปรัชญา จีระยา

นางสาวกาญจนา หน่อแก้ว

โรงเรียนพุทธโสภณ

ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่



โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยเสพติดและอบายมุข
เรื่อง ป.๖/๕ ร่วมแรงแข่งขัน สร้างสรรค์สังคมสีขาว
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖/๕

จัดทำโดย

นายปรัชญา จีระยา

นางสาวกาญจนา หน่อแก้ว

ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖/๕

โรงเรียนพุทธโศภน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑

ชื่อโครงการ ป.๖/๕ ร่วมแรงแข่งขัน สร้างสรรค์สังคมสีขาว
ระดับชั้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖/๕
ปีการศึกษา ๒๕๖๘
ครูที่ปรึกษา นายปรัชญา จีระยา
 นางสาวกาญจนา หน่อแก้ว

โครงการป.๖/๕ ร่วมแรงแข่งขัน สร้างสรรค์สังคมสีขาว ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖/๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนรู้โทษภัยและอันตรายจากยาเสพติด รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจาก ยาเสพติดและเพื่อส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดโดยมีการดำเนินงานคือ นักเรียนทุกคนในห้องเรียน ศึกษาพิษภัยของสารเสพติดจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น หนังสือ อินเทอร์เน็ต วิทยูและโทรทัศน์ สื่อสังคม ออนไลน์ เป็นต้น จากนั้นให้นักเรียนทุกคนเขียนความรู้ที่ได้ศึกษามาและเผยแพร่ความรู้ให้กับผู้อื่น ผลการ ดำเนินโครงการ คือ นักเรียนในห้องเรียนรู้จักสารเสพติดตระหนักถึงพิษภัยของสารเสพติด นักเรียนใน ห้องเรียนได้ทำกิจกรรมตามที่ตนเองสนใจ เช่น วาดภาพระบายสี แพนผังความคิด และใบความรู้ การทำ กิจกรรมดังกล่าวเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และห่างไกลยาเสพติด

กิตติกรรมประกาศ

โครงการเด็กพุทธรุ่นใหม่ ห้างไกลยาเสพติด สามารถดำเนินงานไปอย่างมีระบบ ตามขั้นตอนที่วางไว้ จนทำให้ การทำโครงการสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากการให้คำปรึกษาแนะนำจากครูที่ปรึกษา ได้แก่ นายปรัชญา จีระยา และนางสาวกาญจนา หน่อแก้ว และคณะกรรมการแกนนำห้องเรียนสีขาว ซึ่งได้ให้ความรู้ทางด้านวิชาการตลอดจนการให้คำแนะนำในการทำโครงการ การแก้ไขปัญหา และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการจัดทำโครงการ จากคำแนะนำของครูที่ปรึกษา ทำให้มีแนวทางในการดำเนินงานและทำงานกันได้อย่างเป็นระบบ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จึงขอขอบพระคุณครูมาไว้ ณ ที่นี้ด้วย

คณะผู้จัดทำ

บทที่ ๑

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งของประเทศ ซึ่งบ่อนทำลายทรัพยากรและความมั่นคงของประเทศชาติและสังคมเป็นอย่างมาก ได้มีการดำเนินงานในทุกวิถีทางที่จะป้องกันและปราบปรามมิให้มีการเสพ การซื้อขาย และการผลิตยาเสพติด แต่เนื่องจากปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาใหม่ที่มีความยุ่งยากและสลับซับซ้อนต่อการดำเนินการ และไม่ได้มีแต่ประเทศไทยแห่งเดียวเท่านั้น ประเทศอื่น ๆ ก็มีการเสพ การซื้อขาย และการผลิตยาเสพติดอยู่ตลอดเวลา

ปัจจุบันนี้ ยาเสพติดได้เข้ามาแพร่หลายในสังคมเราเป็นอย่างมาก ซึ่งนอกจากผู้ใหญ่จะติดยาเสพติดแล้ว ก็ยังมีเยาวชนไทยอายุน้อย ลงไปติดยาเสพติดเหล่านี้อีกด้วย ซึ่งนับว่าเป็นการสูญเสียทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการปกครอง เพราะนอกจากผู้เสพยาเสพติดทั้งหลายนี้ จะได้สามารถประกอบอาชีพทำการงานต่าง ๆ ไม่ได้แล้ว ยังก่ออาชญากรรม ทำให้เกิดปัญหาต่อสังคม กระทบกระเทือนต่อประชาชนผู้ไม่ได้เสพยาเสพติดอีกด้วย

ดังนั้นผู้จัดทำจึงได้จัดทำโครงการงานเล่มนี้ขึ้นมาเพื่อเผยแพร่เกี่ยวกับเรื่องสารเสพติด

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้รู้โทษภัยและอันตรายจากสิ่งเสพติด
๒. เพื่อให้รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากสิ่งเสพติด
๓. เพื่อส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งเสพติด

ขอบเขตของการศึกษา

๑. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาเรื่องยาเสพติด ประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับยาเสพติด ข้อดีข้อเสีย โทษทางกฎหมาย

๒. ขอบเขตด้านประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖/๕ จำนวน ๑๙ คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ได้รู้เรื่องเกี่ยวกับสิ่งเสพติด
๒. ได้รู้ว่าโทษของสิ่งเสพติด
๓. ได้รู้ว่าโทษทางกฎหมาย

บทที่ ๒ เอกสารที่เกี่ยวข้อง

โครงการเด็กพุทธรู้นใหม่ ห่างไกลยาเสพติด จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนรู้โทษภัยและอันตรายจากยาเสพติด รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติดและเพื่อส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด โดยคณะผู้จัดทำโครงการได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

บัญญัติ ๑๐ ประการ ยาเสพติด

๑. ยาเสพติดให้โทษ คือ อะไร ยาเสพติดให้โทษตามความหมายของ พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๕๒ หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใดๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพเรื่อย ๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลงจนถึงขั้นเสียชีวิต

๒. การใช้ยาเสพติดมีอันตรายอย่างไร การใช้ยาเสพติดมีอันตรายต่อสุขภาพ ดังต่อไปนี้

๑. ทำลายสุขภาพให้ทรุดโทรม น้ำหนักลด ผิวกดำ ร่างกายซูบผอม
๒. เป็นบุคคลไร้สมรรถภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ อารมณ์ไม่ปกติ เฉื่อยชาเกียจคร้าน
๓. เสียบุคลิกภาพ ขาดความสนใจในตัวเองมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
๔. อาจประสบอุบัติเหตุได้ง่ายเพราะการควบคุมทางกล้ามเนื้อและระบบประสาทบกพร่อง
๕. เกิดโรคแทรกซ้อนได้ง่ายเพราะความต้านทานโรคน้อย ติดเชื้อง่าย

๓. จะสังเกตอาการผู้ติดยาเสพติดได้อย่างไร ยาเสพติดเมื่อเกิดการเสพติดแล้ว จะมีผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจซึ่งทำให้ลักษณะและความประพฤติของผู้เสพเปลี่ยนไปจากเดิมที่อาจสังเกตพบได้คือ

๑. ร่างกายทรุดโทรม ซูบผอม
 ๒. อารมณ์ฉุนเฉียว หรือเจ็บขริ่มผิดปกติจึงมักพบผู้เสพติดชอบทะเลาะวิวาทหรือทำร้ายผู้อื่นหรือในทางกลับกันบางคนอาจชอบแยกตัวอยู่คนเดียวและหนีออกจากพรรคพวกเพื่อนฝูง
 ๓. ถ้าผู้เสพเป็นนักเรียน มักพบว่าผลการเรียนแย่งถ้าเป็นพนักงาน มักพบว่าประสิทธิภาพในการทำงานลดลงหรือไม่ยอมทำงานเลย
 ๔. ใส่เสื้อแขนยาวตลอดเวลา เพื่อปกปิดรอยเข็มที่ฉีดยาตรงท้องแขนด้านในหรือรอยกรีดตรงต้นแขนด้านใน
 ๕. ติดต่อกับเพื่อนแปลกๆ ใหม่ๆซึ่งมีพฤติกรรมผิดปกติ
 ๖. ขอลเงินจากผู้ปกครองเพิ่ม หรือยืมเงินจากเพื่อนฝูงเพื่อนำไปซื้อยาเสพติด
 ๗. ขโมย ฉกชิง วิ่งราว เพื่อหาเงินไปซื้อยาเสพติด
 ๘. ผู้ติดยาเสพติดบางชนิด เช่น เฮโรอีน จะมีอาการอยากยาบางคนจะมีอาการรุนแรงถึงขั้นลงแดง
๔. จะสังเกตอาการคนเมายาบ้าได้อย่างไร ผู้ที่เสพยาบ้าเป็นประจำ จะส่งผลให้ผู้เสพมีระบบประสาทผิดปกติเมื่อถึงจุดหนึ่งจะเกิดอาการหูแว่ว ประสาทหลอน หวาดระแวง จนเกิดความเครียดคิดว่าจะมีคนมาฆ่า หรือทำ

ร้าย บางรายกลัวมากต้องหาอาวุธไว้ป้องกันตัวหรือกลุ่มคลังจับตัวประกัน ซึ่งอาจสังเกตอาการของคนมา ยาบ้า ได้ดังนี้

๑. อยู่ไม่สุข ลุกลุกนอน กระสับกระส่าย
๒. หวาดกลัว และระแวงอยู่ตลอดเวลา
๓. สีหน้าเลือนลอยเหมือนคนไม่ได้นอนหลับพักผ่อน
๔. เนื้อตัวสกปรก มอมแมม

๕. ถ้าบุตรหลานหรือบุคคลในครอบครัวของท่านติดยาเสพติดควรทำอะไร โดยหลักการตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.๒๕๔๕ แล้วผู้เสพยาเสพติดมีสภาพเป็นผู้ป่วยอย่างหนึ่งมีใช้อาชญากรปกติกการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติดจึงสมควรกระทำให้กว้างขวาง

ถ้าบุตรหลานหรือบุคคลในครอบครัวของท่านติดยาเสพติดท่านสามารถช่วยเหลือบุคคลเหล่านั้นได้ ก่อนถูกจับกุมดำเนินคดีโดยขอรับคำปรึกษาจากสถานที่ให้คำปรึกษา และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดได้แก่ โรงพยาบาลของรัฐ เช่น รพ.ธัญญารักษ์, รพ.พระมงกุฎเกล้า, รพ.ตำรวจ, รพ.จุฬาลงกรณ์, รพ.ราชวิถี, รพ.ตากสิน, รพ.ทหารผ่านศึก, รพ.นพรัตน์ราชธานี เป็นต้นโรงพยาบาลประจำจังหวัดทุกจังหวัด และศูนย์บำบัดรักษา ยาเสพติดต่างๆ ฯลฯ

๖. หากผู้ปกครองปล่อยปละละเลยให้บุตรหลานเสพยาเสพติดให้โทษผู้ปกครองมีความผิดหรือไม่ ผู้ปกครองมีหน้าที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอนดูแลเอาใจใส่เด็กในความปกครองให้ประพฤติตนให้เหมาะสมหากผู้ปกครองรายได้ไม่ดูแลเอาใจใส่ เป็นเหตุให้เด็กประพฤติ ตนไม่สมควรมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำ ความผิด เช่น เสพยาเสพติดให้โทษ เป็นต้นผู้ปกครองอาจจะมี ความผิดถึงรับโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน สามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๔,๒๖,๗๘ ประกอบ กฎกระทรวงกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด พ.ศ.๒๕๔๙ ลงวันที่ ๘ ส.ค.๔๙

ผู้ปกครองจึงไม่ควรสนับสนุนหรือยินยอมให้บุตรหลานของท่านเที่ยวเตร่ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมเช่น สถานบริการกลางคืน สถานที่เสี่ยงภัยต่างๆ

๗. ท่านหรือบุตรหลานของท่านไม่ยินยอมให้ตรวจปัสสาวะได้หรือไม่และมีโทษหรือไม่ อย่างไร บุคคลใดมีพฤติการณ์น่าสงสัยว่าเสพยาเสพติดเจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้บุคคลใดรับการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดจากปัสสาวะได้ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.๒๕๑๙ มาตรา ๑๔ ทวี ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ลง ๑๑ ก.ค.๔๓ เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

บุคคลใดไม่ยินยอมให้ตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดจากปัสสาวะต้องรับโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด พ.ศ.๒๕๑๙ มาตรา ๑๖

ดังนั้นจึงควรระมัดระวังมิให้บุตรหลานของท่านเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามสถานบริการต่างๆโดยเด็ดขาด

๘. สถานประกอบการประเภทใดที่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด และต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างไร มีสถานประกอบการ ๖ ประเภทที่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดตาม พ.ร.บ.ป้องกันและ

ปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.๒๕๑๙ มาตรา ๑๓ ทวิ ประกอบ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ.๒๕๔๓) ณ วันที่ ๑๖ ส.ค.๔๓ เรื่องกำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ได้แก่

๑. บัณฑิตวิทยาลัย
๒. บัณฑิตวิทยาลัย
๓. สถานบริการต่างๆ
๔. ที่พักอาศัยในเชิงพาณิชย์ประเภท หอพัก อาคารชุด หรือเกสเฮ้าส์ ที่ให้ผู้อื่นเช่า
๕. โต๊ะบิลเลียดหรือสนุกเกอร์ ที่เก็บค่าบริการจากผู้เล่น
๖. โรงงาน

เจ้าของสถานประกอบการทั้ง ๖ ประเภท มีหน้าที่ควบคุม สอดส่อง ดูแลไม่ให้พนักงานหรือบุคคลภายนอกมาั่วสุมกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในหรือบริเวณสถานประกอบการ และต้องจัดให้มีป้ายหรือประกาศเตือนเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติดหรืออัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด พ.ศ.๒๕๑๙ มาตรา ๑๓ ทวิ ประกอบประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓ ณ วันที่ ๑๖ ส.ค.๔๓ เรื่องกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

หากปล่อยปละละเลยหรือละเว้นไม่ติดป้ายหรือประกาศเตือนดังกล่าว อาจถูกปรับเป็นเงินหนึ่งหมื่นบาทหรือสามหมื่นบาท หรือห้าหมื่นบาท แล้วแต่กรณี ตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.๒๕๑๙ มาตรา ๑๓ ตริประกอบระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการตักเตือนการเปรียบเทียบปรับ และการปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ พ.ศ.๒๕๔๕ ณ วันที่ ๑๒ ธ.ค.๔๕ ข้อ ๑๗

๙. หากพบการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการเจ้าของสถานประกอบการมีความรับผิดชอบตามกฎหมายยาเสพติดหรือไม่ อย่างไร ถ้ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการทั้ง ๖ ประเภท โดยเจ้าของสถานประกอบการไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวังได้สถานประกอบการนั้นอาจถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือพักใช้ใบอนุญาต มีกำหนด ๗ วันตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.๒๕๑๙ มาตรา ๑๓ ตริประกอบระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการตักเตือนการเปรียบเทียบปรับและการปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ พ.ศ.๒๕๔๕ ณ วันที่ ๑๒ ธ.ค.๔๕ ข้อ ๑๘

๑๐. ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างไร ถ้าพบแหล่งจำหน่าย พักยา มั่วสุม หรือเสพยาเสพติดหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดท่านมีส่วนช่วยเหลือสังคมในการป้องกันและปราบปรามได้โดยแจ้งให้หน่วยราชการต่อไปนั้ทราบ

ที่มาของข้อมูล :

<http://www.chusaklaw.com/index.php?lay=show&ac=article&id=๕๓๙๑๖๑๘๒๙&Ntype=๒>

ความหมายของสารเสพติด

ยาเสพติด หมายถึง สารใดก็ตามที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือสารที่สังเคราะห์ขึ้นเมื่อนำเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใด ๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจนอกจากนี้ ยังจะทำให้เกิดการเสพติดได้หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวัน หรือวันละหลาย ๆ ครั้ง

ลักษณะสำคัญของสารเสพติดจะทำให้เกิดอาการ และอาการแสดงต่อผู้เสพยา ดังนี้

๑. เกิดอาการต้อยา หรือต้อตา และเมื่อติดแล้ว ต้องการใช้นั้นในปริมาณมากขึ้น
๒. เกิดอาการขาดยาถอนยา หรืออยากยา เมื่อใช้นั้นเท่าเดิม ลดลง หรือหยุดใช้
๓. มีความต้องการเสพยาทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา
๔. สุขภาพร่างกายทรุดโทรมลงเกิดโทษต่อตนเอง ครอบครัว ผู้อื่น ตลอดจนสังคม และประเทศชาติ

โทษของยาเสพติด

เนื่องด้วยพิษภัยหรือโทษของสารเสพติดที่เกิดแก่ผู้หลงผิดไปเสพยาเหล่านี้เข้า ซึ่งเป็นโทษที่มองไม่เห็นชัด เปรียบเสมือนเป็นฆาตกรเงิบ ที่ทำลายชีวิตบุคคลเหล่านั้นลงไปทุกวัน ก่อปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสุขภาพ ก่อความเสื่อมโทรมให้แก่สังคมและบ้านเมืองอย่างร้ายแรง เพราะสารเสพติดทุกประเภทที่มีฤทธิ์เป็นอันตรายต่อร่างกายในระบบประสาท สมอง ซึ่งเปรียบเสมือนศูนย์บัญชาการของร่างกายและชีวิตมนุษย์ การติดสารเสพติดเหล่านี้จึงไม่มีประโยชน์อะไรเกิดขึ้นแก่ร่างกายเลย แต่กลับจะเกิดโรคและพิษร้ายต่างๆ จนอาจทำให้เสียชีวิต หรือ เกิดโทษและอันตรายต่อครอบครัว เพื่อนบ้าน สังคม และชุมชนต่างๆ ต่อไปได้อีกมาก

โทษทางร่างกาย และจิตใจ

๑. สารเสพติดจะให้โทษโดยทำให้การปฏิบัติหน้าที่ ของอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายเสื่อมโทรม พิษภัยของสารเสพติดจะทำลายประสาท สมอง ทำให้สมรรถภาพเสื่อมลง มีอารมณ์ จิตใจไม่ปกติ เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย เช่น วิดกกังวล เลื่อนลอยหรือฟุ้งซ่าน ทำงานไม่ได้ อยู่ในภาวะมึนเมาตลอดเวลา อาจเป็นโรคจิตได้ง่าย

๒. ด้านบุคลิกภาพจะเสียหายหมด ขาดความสนใจในตนเองทั้งความประพฤติความสะอาดและสติสัมปชัญญะ มีอาการปฏิกิริยาแปลกๆ เปลี่ยนไปจากเดิม

๓. สภาพร่างกายของผู้เสพยาจะอ่อนเพลีย ซุปซิด หมดเร็วแรง ขาดความกระปรี้กระเปร่าและเกียจคร้านเฉื่อยชา เพราะกินไม่ได้ นอนไม่หลับ ปล่อยเนื้อ ปล่อยตัวสกปรก ความเคลื่อนไหวของร่างกายและกล้ามเนื้อต่างๆ ผิดปกติ

๔. ทำลายสุขภาพของผู้ติดสารเสพติดให้ทรุดโทรมทุกขณะ เพราะระบบอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายถูกพิษยาทำให้เสื่อมลง น้ำหนักตัวลด ผิวคล้ำซีด เลือดจางพอมลงทุกวัน

๕. เกิดโรคภัยไข้เจ็บได้ง่าย เพราะความต้านทานโรคน้อยกว่าปกติ ทำให้เกิดโรคหรือเจ็บไข้ได้ง่าย และเมื่อเกิดแล้วจะมีความรุนแรงมาก รักษาหายได้ยาก

๖. อาจประสบอุบัติเหตุได้ง่าย สาเหตุเพราะระบบการควบคุมกล้ามเนื้อและประสาทบกพร่องใจลอย ทำงานด้วยความประมาท และเสี่ยงต่ออุบัติเหตุตลอดเวลา

๗. เกิดโทษที่รุนแรงมาก คือ จะเกิดอาการคลุ้มคลั่ง ถึงขั้นอาละวาด เมื่อหิวยาเสพติดและหายาไม่ทัน เริ่มด้วยอาการนอนไม่หลับ น้ำตาไหล เหงื่อออก ท้องเดิน อาเจียน กล้ามเนื้อกระตุก กระวนกระวาย และในที่สุดจะมีอาการเหมือนคนบ้า เป็นบ่อเกิดแห่งอาชญากรรม

โทษพิษภัยต่อครอบครัว

๑. ความรับผิดชอบต่อครอบครัว และญาติพี่น้องจะหมดสิ้นไป ไม่สนใจที่จะดูแลครอบครัว

๒. ทำให้สูญเสียทรัพย์สิน เงินทอง ที่จะต้องหามาซื้อสารเสพติด จนจะไม่มีใช้จ่ายอย่างอื่น และต้องเสียเงินรักษาตัวเอง

๓. ทำงานไม่ได้ขาดหลักประกันของครอบครัว และนายจ้างหมดความไว้วางใจ

๔. สูญเสียสมรรถภาพในการหาเลี้ยงครอบครัว นำความหายนะมาสู่ครอบครัวและญาติพี่น้อง

ประเภทของยาเสพติด

๑. ประเภทของยาเสพติด จำแนกตามการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท แบ่งเป็น ๔ ประเภท

๑.๑ ประเภทกดประสาท ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยานอนหลับ ยาระงับประสาท ยาแก้ปวดประสาท ยากล่อมประสาท เครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ทุกชนิด รวมทั้ง สารระเหย เช่น ทินเนอร์ แล็กเกอร์ น้ำมันเบนซิน กาว เป็นต้น มักพบว่าผู้เสพติดมี ร่างกายซูบซีด ผอมเหลือง อ่อนเพลีย ฟุ้งซ่าน อารมณ์ เปลี่ยนแปลงง่าย

๑.๒ ประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ ยาบ้า ยาไอ้ กระทั่ง โคเคน มักพบว่าผู้เสพติดจะมีอาการ หงุดหงิด กระวนกระวาย จิตสับสนหวาดระแวง บางครั้งมีอาการคลุ้มคลั่ง หรือทำในสิ่งที่คนปกติ ไม่กล้าทำ เช่น ทำร้ายตนเอง หรือฆ่าผู้อื่น เป็นต้น

๑.๓ ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี และ เห็ดขี้ควาย เป็นต้น ผู้เสพติดจะมีอาการประสาทหลอน ฝันเพ่งเห็นแสงสีวิจิตรพิสดาร หูแว่ว ได้ยินเสียง ประหลาดหรือเห็นภาพหลอนที่น่าเกลียดน่ากลัว ควบคุมตนเองไม่ได้ ในที่สุดมักป่วยเป็น โรคจิต

๑.๔ ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน คือทั้งกระตุ้นกดและหลอนประสาทรวมกัน ได้แก่ ผู้เสพติดมักมี อาการหวาดระแวง ความคิดสับสนเห็นภาพลวงตา หูแว่ว ควบคุมตนเองไม่ได้และป่วยเป็นโรคจิตได้

๒. แบ่งตามแหล่งที่มา

แบ่งตามแหล่งที่เกิด ซึ่งจะแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๒.๑ ยาเสพติดธรรมชาติ (Natural Drugs) คือ ยาเสพติดที่ผลิตมาจากพืช เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน กระทั่ง กัญชา เป็นต้น

๒.๒ ยาเสพติดสังเคราะห์ (Synthetic Drugs) คือ ยาเสพติดที่ผลิตขึ้นด้วยกรรมวิธีทางเคมี เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน ยาไอ้ เอ็คตาซี เป็นต้น

๒.๓ แบ่งตามกฎหมาย

แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ ซึ่งจะแบ่งออกเป็น ๕ ประเภท คือ

ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๑ ได้แก่ เฮโรอีน แอลเอสดี แอมเฟตามีน หรือ ยาบ้า ยาไอ้ หรือ ยาเลิฟ

ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๒ ยาเสพติดประเภทนี้สามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ได้ แต่ต้องใช้ภายใต้ การควบคุมของแพทย์ และใช้เฉพาะกรณีจำเป็นเท่านั้น ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน โคเคน หรือ

โคคาอิน โคลเคน และเมทาโดน

ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๓ ยาเสพติดประเภทนี้ เป็นยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดประเภทที่ ๒ ผสมอยู่ด้วย มีประโยชน์ทางการแพทย์ การนำไปใช้เพื่อจุดประสงค์อื่น หรือเพื่อเสพติด จะมีบทลงโทษกำกับไว้ ยาเสพติดประเภทนี้ ได้แก่ ยาแก้ไอ ที่มีตัวยาโคเคนอิน ยาแก้ท้องเสีย ที่มีฝิ่นผสมอยู่ด้วย ยาฉีดระงับปวดต่าง ๆ เช่น มอร์ฟีน เพทิดีน ซึ่งสกัดมาจากฝิ่น

ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๔ คือสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ ยาเสพติดประเภทนี้ไม่มีการนำมาใช้ประโยชน์ในการบำบัดโรคแต่อย่างใด และมีบทลงโทษกำกับไว้ด้วย ได้แก่ น้ำยาอะเซติคแอนไฮไดรย์ และ อะเซติลคลอไรด์ ซึ่งใช้ในการเปลี่ยน มอร์ฟีน เป็น เฮโรอีน สารคลอซูไดอีเฟครีน สามารถใช้ในการผลิต ยาบ้า ได้ และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอีก ๑๒ ชนิด ที่สามารถนำมาผลิตยาอีและยาบ้าได้

ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๕ เป็นยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าข่ายอยู่ในยาเสพติดประเภทที่ ๑ ถึง ๔ ได้แก่ ทุกส่วนของพืช กัญชา ทุกส่วนของพืช กระท่อม เห็ดขี้ควาย เป็นต้น

ที่มาของข้อมูล : https://region๑.prd.go.th/ewt_news.php?nid=๔๘๐&filename=index

บทที่ ๓
วิธีดำเนินการ

โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข ป.๖/๕ ร่วมแรงแข่งขัน สร้างสรรค์สังคมสีขาว จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ รู้โทษภัยและอันตรายจากยาเสพติด รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติดและเพื่อส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนการดำเนินงาน

๑. ประชุมชี้แจงและแบ่งงานให้สมาชิกทุกคนในห้องเรียนรับผิดชอบ
 - ครูประจำชั้นชี้แจงแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มแกนนำห้องเรียนสีขาว แต่ละฝ่าย
๒. สมาชิกทุกคนในห้องเรียนช่วยกันค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับสารเสพติด
๓. นำข้อมูลที่นักเรียนในห้องเรียนแต่ละคนค้นหามาจัดทำเป็นสื่อเพื่อนำไปเผยแพร่
๔. นำสื่อที่จัดทำไปเผยแพร่ต่อสาธารณชน
๕. แบ่งกลุ่มนักเรียนในห้องเรียนตามกลุ่มจิตของยาเสพติดชนิดต่างๆ
๖. นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันวางแผนทำกิจกรรม
๗. นักเรียนในแต่ละกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมตามที่วางแผนไว้
๘. นักเรียนช่วยกันสรุปผลการทำกิจกรรมในกลุ่มของตนเอง

บทที่ ๔
ผลการดำเนินการ

โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข ป.๖/๕ ร่วมแรงแข่งขัน สร้างสรรค์สังคมสีขาว จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนรู้โทษภัยและอันตรายจากยาเสพติด รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติดและเพื่อส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดโดยมีผลการดำเนินการ ดังนี้

การศึกษาพบว่าปัญหาที่วัยรุ่นติดสารเสพติดเกิดจากหลายๆ สาเหตุ ทางด้านร่างกายและจิตใจ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖/๕ ร้อยละ ๑๐๐ รู้จักชื่อของสารเสพติด ลักษณะของสารเสพติด โทษของสารเสพติด โทษทางกฎหมาย วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ภัยใกล้ตัวไม่ยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด เพราะตระหนักในโทษของสารเสพติดและอบายมุข

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยสะอาดและอบายมุข ป.๖/๕ ร่วมแรงแข่งขัน สร้างสรรค์สังคมสีขาว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖/๕ จำนวน ๑๙ คน จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักและเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดรู้โทษภัยประเภท โทษทางกฎหมาย อันตรายจากยาเสพติด รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติด และเพื่อส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดโดยสรุปผลการดำเนินการอภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผล

จากการดำเนินโครงการสรุปผลได้ว่า

๑. นักเรียนสามารถสืบค้นข้อมูลและได้รู้เรื่องเกี่ยวกับสารเสพติดชนิดต่างๆ เช่น ยาบ้า ยาไอซ์ ยาไอซ์ กัญชา กระท่อม เป็นต้น
๒. นักเรียนสามารถสืบค้นข้อมูลสามารถบอกโทษของสารเสพติดได้
๓. นักเรียนสามารถสืบค้นข้อมูลสามารถแยกประเภทของสารเสพติดได้
๔. นักเรียนสามารถสืบค้นข้อมูลสามารถบอกวิธีการรักษาป้องกันภัยของยาเสพติดได้

อภิปรายผล

จากการดำเนินงานโครงการทำให้ทราบว่า พิษภัยของสารเสพติด มีโทษต่อร่างกายและเป็นภัยต่อสังคม

ข้อเสนอแนะ

-

ภาคผนวก

โรงเรียนพุทธศกุน ศพป.เชียงใหม่ 1

WORLD CLASS STANDARD SCHOOL

แผนผังกลยุทธ์ 4 ด้าน ของห้องเรียนสีเขียว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5

หัวหน้าห้อง

<p>รองหัวหน้าฝ่ายการเรียน</p> <p>นักเรียนแกนนำ</p> <ul style="list-style-type: none"> เด็กชายชานนิต พงษ์ทวี เด็กหญิงวิษณุพรณี พงษ์ เด็กหญิงณิชา ภิรมย์ เด็กชายปณิธาณ วัชร 	<p>รองหัวหน้าฝ่ายการงาน</p> <p>นักเรียนแกนนำ</p> <ul style="list-style-type: none"> เด็กชายณวัฒน์ ชินพร เด็กหญิงศศิธา ดุสิต เด็กหญิงณิชา ชินพร เด็กหญิงศศิธา ภิรมย์ เด็กหญิงณิชา วัชร 	<p>รองหัวหน้าฝ่ายกิจกรรม</p> <p>นักเรียนแกนนำ</p> <ul style="list-style-type: none"> เด็กชายณวัฒน์ พงษ์ทวี เด็กชายชานนิต พงษ์ทวี เด็กหญิงณิชา ภิรมย์ เด็กชายชานนิต พงษ์ทวี เด็กหญิงณิชา ภิรมย์ 	<p>รองหัวหน้าฝ่ายสารวัตร</p> <p>นักเรียนแกนนำ</p> <ul style="list-style-type: none"> เด็กชายชานนิต พงษ์ทวี เด็กชายชานนิต พงษ์ทวี เด็กชายชานนิต พงษ์ทวี เด็กชายชานนิต พงษ์ทวี
---	--	---	--

คติพจน์
มีแหล่งเรียนรู้ ดูแลช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อด้วยคุณธรรม สร้างสรรค์ด้วยกิจกรรม



ข้อมูลแอลกอฮอล์



คืออะไร: เครื่องดื่มที่มี เอทานอล (กันได) จากการหมักหรือกลั่นพืชพรรณต่างๆ

2 ประเภทหลัก:

สุราแข็ง: หมักอย่างเอวอร์ ดักวีสต้า (เบียร์, ไวน์)
สุราอ่อน: หมักแล้วนำไปต้มกลั่น ดักวีสต (วิสกี้, วอดกา, เหล้าขาว)

ความเข้มข้น: วัดเป็น "ดีกรี" หรือ % แอลกอฮอล์ (ยิ่งสูงยิ่งเมาเร็ว)

กฎหมาย: ต้องอายุ 20 ปีขึ้นไป ถึงจะซื้อหรือดื่มได้ตามกฎหมายไทย



กลุ่มโรคเรื้อรังยาเสพติด (แอลกอฮอล์)

โทษทางกฎหมาย

โทษทางกฎหมายเกี่ยวกับสุราในไทย
ครอบครองหรือการเมาแล้วขับและกระทำความผิด/จำหน่ายไม่ได้รับอนุญาต โดย เมาแล้วขับ มีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับ 5,000-20,000 บาท (หรือทั้งจำทั้งปรับ) และพักใช้ใบขับขี่ หากทำผิดซ้ำภายใน 2 ปี โทษจำคุกเพิ่มเป็น 2 ปี และปรับสูงสุด 100,000 บาท



ข้อดี

หากดื่มในปริมาณที่เหมาะสม (1-2 ดริงก์ต่อวัน) สุรามีข้อดี
หลักๆ ดังนี้ครับ:
ดีต่อใจ: ช่วยเพิ่มไขมันดี (HDL) และลดความเสี่ยงโรคหลอดเลือดหัวใจอุดตัน ตามข้อมูลของ โรงพยาบาลศิริราช ภาควิชาอายุรศาสตร์
คลายเครียด: ช่วยให้ความเครียดผ่อนคลาย ลดความวิตกกังวลในระยะสั้น
สมอง: สารต้านอนุมูลอิสระ (โดยเฉพาะในไวน์แดง) อาจช่วยชะลอการเสื่อมของเซลล์สมอง
ระบบเมตาบอลิซึม: ช่วยให้ความร้อนของร่างกายอบอุ่นได้ทั้งใน ฤดูหนาวและฤดูร้อน
ข้อควรระวัง: ดื่มตามข้อควรระวัง ดื่มมากเกินไปคือพิษครับ

ข้อเสีย



ตับพัง: เสี่ยงตับอักเสบ ไขมันพอกตับ และจบที่ ตับแข็ง ตามข้อมูลของโรงพยาบาลศิริราช
สมองเสื่อม: ทำลายเซลล์สมอง ความจำแย่ลง และควบคุมอารมณ์ไม่ได้
มะเร็ง: เพิ่มความเสี่ยงมะเร็งตับ ทางเดินอาหาร และเต้านม ข้อมูลจากสถาบันมะเร็งแห่งชาติ
หัวใจและไต: ทำความดันโลหิตสูง และหัวใจเต้นผิดจังหวะ
เสียบุคลิก/อุบัติเหตุ: บาดสติ ทะเลาะวิวาท และเสียอุบัติเหตุต่างๆ
สุขภาพ: ต้มชนกันสะสม สุขภาพเสีย



ยาไอซ์ (Ice) คืออะไร?

ลักษณะ: เป็นผลึกใสคล้ายน้ำแข็ง คือสาร "เมทแอมเฟตามีน" บริสุทธิ์ (แรงกว่ายาบ้าหลายเท่า)
ฤทธิ์: กระตุ้นประสาทรุนแรง ทำให้ตื่นตัว ไม่หลับ ไม่นอน ไม่หิว แต่ "ติดง่ายมาก" ตั้งแต่ครั้งแรกที่ลอง
อันตราย: ทำลายสมองจนเกิดอาการ หลอน ประสาทแตก ระวังคลื่นคลั่ง และทำให้ร่างกายทรุดโทรมเร็วมาก (หน้าแก่ ฟันผุ หัวใจวาย)

สรุปสั้นๆ: มันคือ "ยาบ้าเกรดพรีเมียมที่ทำลายชีวิตได้เร็วสะใจ"



วิธีป้องกันการจากยาไอซ์

- ตัวเอง: รู้โทษ (ทำลายสมอง/ประสาท) + กล้าปฏิเสธเพื่อน + คลายเครียดด้วยกิจกรรมบวก เช่น กีฬา องค์กรบริหารส่วนตำบลลงมูลเหล็ก
- ครอบครัว: พุดคุยใกล้ชิด + สังเกตอาการ (ไม่นอน/ผอมลง/หงุดหงิด) + ให้ความสำคัญแทนการดูคำกูฟิเรลทีโซม



กฎหมายไทย

มาตรา 91 ซึ่งกำหนดว่า "ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 57 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

โทษของยาไอซ์

- ทำให้เสพยาติดง่าย เลิกยาก
- ใจสั้น ความดันสูง เสี่ยงโรคหัวใจ
- หงุดหงิด ก้าวร้าว หวาดระแวง หรือหลอน
- ความจำแย่ สมารถลดลง
- ผิดกฎหมาย มีโทษจำคุกและปรับหนัก

ที่มาของยาไอซ์

ยาไอซ์มีที่มาจากสารเมทแอมเฟตามีนที่ถูกสังเคราะห์ขึ้นทางวิทยาศาสตร์ เดิมใช้ทางการแพทย์ ก่อนถูกนำมาใช้ผิดกฎหมายและพัฒนาเป็นรูปผลึกใสที่เรียกว่า "ไอซ์"



ยาไอซ์

ข้อมูลสารเสพติด

กัญชาเป็นพืชชนิดหนึ่ง
มีสารสำคัญ 2 ชนิด คือ
THC ทำให้มึนเมา
CBD ไม่ทำให้มึนเมา



ข้อเสีย

ทำให้มึนงง สมาธิลดลง ความจำสั้นลง
เสี่ยงต่อการเสพติด
กระทบต่อสมองวัยรุ่นที่ยังพัฒนาไม่เต็มที่
อาจส่งผลต่อสุขภาพจิตหากใช้มากเกินไป



กัญชา



โทษทางกฎหมาย

ใช้กัญชาโดยไม่มีใบสั่งแพทย์ → มีโทษ
ปรับและ/หรือจำคุกสูงในที่สาธารณะ → ผิด
กฎหมาย อาจถูกปรับหรือจำคุก
ขายโดยไม่มีใบอนุญาติ → โทษหนัก อาจ
ถูกดำเนินคดีอาญา
นำเข้า-ส่งออก → ผิดกฎหมาย



ข้อดี(ทางการแพทย์)

บรรเทาอาการปวดเรื้อรัง
ลดคลื่นไส้จากเคมีบำบัด
ช่วยผู้ป่วยลมชักบางชนิด
กระตุ้นความอยากอาหารในผู้ป่วยบางราย
ต้องใช้ภายใต้คำแนะนำแพทย์







คำสั่งห้องเรียนสีขาว

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานห้องเรียนสีขาว ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖/๕

.....

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๓๙ (๑) และมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ เพื่อให้การดำเนินการห้องเรียนสีขาว ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖/๕ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการ ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการฝ่ายอำนวยการ ประกอบด้วย

๑.๑ นายปรัชญา จีระยา ประธานกรรมการ

๑.๒ นางสาวกาญจนา หน่อแก้ว กรรมการ

มีหน้าที่ ให้คำปรึกษา แนะนำ อำนวยความสะดวก และประสานงานกับ คณะกรรมการ ฝ่ายดำเนินงานห้องเรียนสีขาว

๒. คณะกรรมการฝ่ายขับเคลื่อนกลยุทธ์ทั้ง ๔ ด้านของห้องเรียนสีขาว/แผนกสีขาว แบ่งออกเป็น ๔ ฝ่าย คือ ฝ่ายการเรียน ฝ่ายการงาน ฝ่ายสารวัตรนักเรียน และฝ่ายกิจกรรม โดยมี ภาระหน้าที่ดังนี้

๒.๑ หัวหน้าห้องเรียน/แผนกเรียน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายกฤษณพัต พองแก้ว

มีหน้าที่ ๑) อำนวยการ กำกับดูแล สั่งการ และดำเนินงานของทุกฝ่าย

๒) ประสานงาน รายงาน บันทึก และสรุปผลการดำเนินงานของทุกฝ่าย

๓) ช่วยดูแลแก้ไข ให้คำปรึกษาข้อปัญหาของเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ที่ถูกต้อง

๔) รายงานปัญหา อุปสรรค ความต้องการช่วยเหลือให้ครูประจำชั้น

อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อทราบและแก้ไขปัญหา

๒.๒ รองหัวหน้าฝ่ายการเรียน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงรัฐธิญาภรณ์ จาง

มีหน้าที่ ๑) รับผิดชอบการดูแลช่วยเหลือ การบ้าน ช่วยสอน อธิบาย และงานด้านวิชาการ

๒) รับผิดชอบการดูแลและร่วมมือให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์

๓) รับผิดชอบงานด้านวิชาการทุกกลุ่มสาระวิชาที่ได้รับมอบหมาย

- ๔) รับผิดชอบจัดแหล่งเรียนรู้ มุมความรู้ ป้ายนิเทศภายในห้องเรียน/แผนกเรียน
- ๕) บันทึกผลการปฏิบัติงานทุกวันและปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๒.๓ รongหัวหน้าฝ่ายการงาน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงอภิสร่า อุ่นพิณิจ

มีหน้าที่ ๑) รับผิดชอบความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในห้องเรียน/แผนกเรียน

๒) รับผิดชอบของมีค่า วัสดุ อุปกรณ์ ประตุ หน้าต่าง ภายในห้องเรียน/แผนกเรียน หากชำรุดแจ้งงานอาคารสถานที่

๓) ตรวจสอบจุดเสี่ยง ตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้า และต้องมีมาตรการป้องกันอัคคีภัย อุบัติเหตุภายในห้องเรียน/แผนกเรียน

๔) จัดทำ ตรวจสอบ ติดตาม และดูแลรักษาสมุดบันทึกการปฏิบัติงานของแกนนำ ๔ ฝ่าย

๕) บันทึกผลการปฏิบัติงานทุกวันและปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๒.๔ รongหัวหน้าฝ่ายสารวัตรนักเรียน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายไตรภพ รักษาโภชน

มีหน้าที่ ๑) รับผิดชอบตรวจสอบการนำสารเสพติด ยาเสพติด อาวุธ เข้ามาภายในสถานศึกษา

๒) รับผิดชอบเฝ้าระวังไม่ให้มีการสูบบุหรี่/บุหรี่ปไฟฟ้า การบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เสพยาเสพติด เล่นการพนัน การดูสื่อลามกอนาจาร การทะเลาะวิวาท การแต่งกายที่ไม่เหมาะสมในกลุ่มเพื่อน

๓) การให้คำแนะนำ คำปรึกษา ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยง ให้มีทางออกของปัญหาที่ถูกต้อง

๔) กำหนดมาตรการในการแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียน/นักศึกษาในห้องเรียน

๕) การรายงานพฤติกรรมที่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ให้ครูประจำชั้น อาจารย์ที่ปรึกษา เฝ้าระวังและช่วยแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๖) บันทึกผลการปฏิบัติงานทุกวันและปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๒.๕ รongหัวหน้าฝ่ายกิจกรรม ประกอบด้วย

๑. เด็กชายธนาคม เชียงงาม

มีหน้าที่ ๑) รับผิดชอบงานกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในห้องเรียน/แผนกเรียนในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา เช่น วันสำคัญ กีฬา วิชาการ เป็นต้น

๒) ประสานงานระหว่าง ครู ผู้ปกครอง นักเรียน/นักศึกษา และชุมชนในการจัดกิจกรรม

๓) จัดทำโครงการห้องเรียนปลอดบุหรี่ป/บุหรี่ปไฟฟ้า หรือ ปลอดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือปลอดยาเสพติด หรือปลอดสื่อลามกอนาจาร หรือปลอดการพนัน หรือ ปลอดการทะเลาะวิวาท

๔) บันทึกผลการปฏิบัติงานทุกวันและปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับ

มอบหมาย

๓. คณะกรรมการฝ่ายดำเนินงานห้องเรียนสีขาว ประกอบด้วยมาตรฐาน ๔ ฝ่าย ๑๖ ตัวบ่งชี้

ประกอบด้วย

๓.๑ มาตรฐานฝ่ายการเรียน ประกอบด้วย ๔ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

๑. จัดตั้งทีมงานแกนนำรับผิดชอบงานฝ่ายการเรียนของห้องเรียน

๒. ทีมงานแกนนำมีกระบวนการช่วยเหลือเพื่อนในห้องเรียน เพื่อให้มีความรู้

ความเข้าใจในกิจกรรมการเรียนการสอน

๓. ทีมงานแกนนำจัดทำแบบสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกคน

ในห้องเรียน

๔. ทีมงานแกนนำจัดทำแหล่งเรียนรู้/มุมความรู้/ป้ายนิเทศในห้องเรียน

คณะกรรมการประกอบด้วย

๑) เด็กชายกฤษณพัต พองแก้ว

๒) เด็กหญิงรัฐธิญาภรณ์ จาง

๓) เด็กหญิงพิมพ์ธิดา เรียนพินิจ

๔) เด็กชายปกณฉัตร พิชัย

๓.๒ มาตรฐานฝ่ายการงาน ประกอบด้วย ๔ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

๑. จัดตั้งทีมงานแกนนำรับผิดชอบงานฝ่ายการงานของห้องเรียน

๒. ทีมงานแกนนำดูแลพื้นที่ภายในห้องเรียนและรอบห้องเรียน

๓. ทีมงานแกนนำดูแลทรัพย์สินและความปลอดภัยในห้องเรียน

๔. ทีมงานแกนนำจัดทำ ตรวจสอบและติดตาม สมุดบันทึกการปฏิบัติงาน

๔ ฝ่ายตามโครงสร้างห้องเรียนสีขาว

คณะกรรมการประกอบด้วย

๑) เด็กชายณณวัฒน์ ทิพศร

๒) เด็กหญิงอภิสร่า อุ่นพินิจ

๓) เด็กหญิงมนสิชา จันทิมา

๔) เด็กหญิงพิชชาพร โรจน์พานิชกุล

๕) เด็กหญิงนารีภัทร์ อุ่นคำ

๓.๓ มาตรฐานฝ่ายสารวัตรนักเรียน ประกอบด้วย ๔ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

๑. จัดตั้งทีมงานแกนนำรับผิดชอบงานฝ่ายสารวัตรนักเรียนในห้องเรียน

. ทีมงานแกนนำมีกระบวนการดำเนินงานฝ่ายสารวัตรนักเรียนในห้องเรียน

๓. ทีมงานแกนนำมีการกำหนดมาตรการการแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียน
ในห้องเรียน

๔. ทีมงานแกนนำมีการบันทึกการดำเนินงานตามมาตรการการแก้ไข
พฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนในห้องเรียน

คณะกรรมการประกอบด้วย

- ๑) เด็กชายธนภุต คำแดงดี
- ๒) เด็กชายไตรภพ รักษาโภชน์
- ๓) เด็กชายปฏิพัทธ์ โกหลั่น
- ๔) เด็กชายศุภเจริญ ปิงแก้ว

๓.๔ มาตรฐานฝ่ายกิจกรรม ประกอบด้วย ๔ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

๑. จัดตั้งทีมงานแกนนำรับผิดชอบงานฝ่ายกิจกรรมของห้องเรียน
๒. ทีมงานแกนนำจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ภายในห้องเรียน
๓. ทีมงานแกนนำให้ความร่วมมือและจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์นอกสถานศึกษา
๔. ทีมงานแกนนำจัดทำโครงการเกี่ยวกับห้องเรียนปลอดภัย/บุหรี่ปริมาณ
หรือปลอดภัยดื่มแอลกอฮอล์ หรือปลอดภัยเสพติด หรือปลอดภัยลามกอนาจาร หรือปลอดภัยพนัน หรือ
ปลอดภัยทะเลาะวิวาท

คณะกรรมการประกอบด้วย

- ๑) เด็กชายศรัณยพงศ์ บุญอินทร์
- ๒) เด็กชายธนาคม เชียงงาม
- ๓) เด็กหญิงลีลาวดี ศิริโกมล
- ๔) เด็กชายปกณฉัตร จุ้ยประชา
- ๕) เด็กหญิงณชญาดา จงวัฒนา

ทั้งนี้ ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งคำสั่งทุกคน ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถและตาม
ระเบียบ

โดยเคร่งครัด

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ เดือน มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๘



(นายปรัชญา จีระยา)
ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖/๕



(นางสาวกาญจนา หน่อแก้ว)
ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖/๕

